

**x. Paweł z Tarnowa
(Paulo de Tharnow)**

proboszcz w Sączowie w roku 1459

Paweł z Tarnowa był proboszczem w Sączowie w r. 1459.

Wynika to z wpisu w dniu 7 stycznia 1664 r. do akt dokumentu wydanego w dniu 14 grudnia 1663 r. przez Mikołaja Oborskiego, biskupa sufragana, archidiakona i oficjała krakowskiego dla księdza Jana Puszyńskiego, kanonika kościoła Wszystkich Świętych w Krakowie i kolegiaty w Pilicy, a zarazem proboszcza w Chruszczobrodzie¹, który toczył spór o dochody kościoła z Waclawem Myszkowskim i jego żoną Zofią, dziedzicami wsi Chruszczobród, zatytułowanego „Erekcja kościoła św. Stanisława w Chruszczobrodzie”, który ma treść następującą:

„Ks. Puszyński przedłożył dokument pergaminowy opatrzony dwoma zawieszonymi pieczęciami wydany przez biskupa Tomasza na życzenie Mikołaja, dziedzica wsi Mierzowice, starosty siewierskiego, w Krakowie w dniu 10 maja 1459 roku, dotyczący fundacji kościoła w Chruszczobrodzie. Paweł z Tarnowa był proboszczem w Sączowie, ale pobierał dziesięciny z Chruszczobrodu i Trzebieszawic².

Ks. Puszyński przedłożył także dokument pergaminowy z zawieszoną pieczęcią z 16 czerwca 1472 roku wydany w Chruszczobrodzie przez Jana i Mikołaja, dziedziców Mierzowic i Chruszczobrodu, zawierający dodatkowe uposażenie (pól i lasów) dla proboszcza³ w Chruszczobrodzie.”

Opracował: Janusz Hetmańczyk©

¹ Of. t. 142, s.3 - 17. Tłumaczenie z łaciny – dr Zdzisław Jedynek.

² W dokumencie wymieniono dwukrotnie Waclawa Kaletę - jako dziedzica Sączowa i opiekuna tutejszego kościoła w 1459 r. (s.11, wiersz 12 od góry, s.12 wiersz 12 i 13 od góry). Po raz pierwszy publikuje się niniejszą informację o nieznanym dotąd, historycznie najwcześniejszym ze znanych właścicieli Sączowa. Sprostować należy jednocześnie błędną informację, którą podał Z. Noga, o tym, że Waclaw Kaleta był dziedzicem Sączowa i patronem kościoła parafialnego w 1664 r. [SNo, s.119], wynikającą z błędnego odczytania łacińskiej treści dokumentu. Oczywiście tego błędu wynika także z faktu, że w 1664 r. wsie Sączów i Bobrowniki nie stanowiły własności prywatnej, lecz należały do kapituły krakowskiej [BiS, s.28].

³ Nie podano jego imienia.